

Kniha Daniel — číslo devadesát dva

Odhalování proroctví: Trojí aplikace posledních šesti veršů Danielovy knihy a postupující světlo třetího anděla

Jeff Pippenger

2024-02-25

V milleritském hnutí bylo rozmnožení poznání odpečetěno a zkoušelo především, nikoli však výlučně, vyznávající protestanty ve Spojených státech. Sardis, církev vycházející z temnoty papežské nadvlády, byla vedena k plnějšmu porozumění evangeliu, jež mělo být zjeveno, když byla v nebi otevřena nebeská svatyně. V hnutí třetího anděla bylo rozmnožení poznání odpečetěno 11. září 2001 a zkoušelo laodicejský adventismus po celém světě. Z tohoto důvodu byla pravda znázorněná v posledních šesti verších 11. kapitoly knihy Daniel, která je zdrojem rozmnožení poznání, laodicejským adventismem odmítána.

„Těch několik věrných stavitelů na pravém základě (1. Korintským 3,10.11) bylo uváděno do rozpaků a zdržováno, protože dílo zatarasovaly trosky falešného učení. Podobně jako stavitelé jeruzalémské hradby za dnů Nehemjášových byli někteří připraveni říci: ‚Síla nosičů břemen ochabla a sutin je mnoho, takže nemůžeme stavět.‘ Nehemjáš 4,10. Unaveni ustavičným zápasem proti pronásledování, klamu, nepravosti a každé jiné překážce, kterou satan mohl vymyslet, aby zdržel jejich postup, někteří, kteří byli věrnými staviteli, malomyslněli; a kvůli pokoji a bezpečí svého majetku i svých životů se odvrátili od pravého základu. Jiní, nezastrašení odporem svých nepřátel, nebojácně prohlašovali: ‚Nebojte se jich; pamatujte na Pána, velikého a strašlivého‘ (verš 14); a pokračovali v díle, každý s mečem připásaným po boku. Efezským 6,17.“

„Týž duch nenávisti a odporu vůči pravdě inspiroval nepřátele Boží v každém věku a od jeho služebníků se vyžadovala táž bdělost a věrnost. Slova Kristova k prvním učedníkům platí i pro jeho následovníky až do konce času: ‚Co pravím vám, pravím všem: Bděte.‘ Marek 13,37.“
The Great Controversy, 56.

Předložení poselství posledních šesti veršů Danielovy knihy započalo v prostředí samopodporujících se služebností laodicejského adventismu a s postupem času se poté střetlo se slavnými teology (učeními) laodicejského adventismu. Zbraně, jichž bylo použito ve snaze poselství zdiskreditovat, nevyhnutelně přinášely větší světlo a jasnost veršů, které byly podrobeny zkoumání a útoku. Tyto útoky nakonec vedly k prorockým porozuměním, která dříve nebyla rozpoznána, avšak poté byla potvrzena a shledána součástí postupujícího světla třetího anděla.

Millerité rozpoznávali pouze čtyři království biblického proroctví, avšak krátce po roce 1844 bylo pochopeno, že Spojené státy jsou šelmou ze země ze třinácté kapitoly Zjevení, a toto porozumění objasnilo, že papežství není pouze součástí římského království, nýbrž že je ve skutečnosti pátým královstvím biblického proroctví.

„Pod symboly velikého rudého draka, šelmě podobné levhartu a šelmy s beránčími rohy byly Janovi představeny pozemské vlády, které se budou zvláště podílet na pošlapávání Božího zákona a pronásledování jeho lidu. Válka je vedena až do konce času. Boží lid, znázorněný svatou ženou a jejími dětmi, byl představen jako početně ve veliké menšině. V posledních dnech existuje už jen ostatek. O nich Jan mluví jako o těch, „kteří zachovávají Boží přikázání a mají svědectví Ježíše Krista.““

„Skrze pohanství a poté skrze papežství uplatňoval satan po mnohá staletí svou moc ve snaze vyhladit z povrchu země Boží věrné svědky. Pohané i papeženci byli vedeni týmž dračím duchem. Lišili se pouze v tom, že papežství, předstírajíc službu Bohu, bylo nebezpečnějším a krutějším nepřítelem. Prostřednictvím římského katolicismu přivedl satan svět do zajetí. Církev, která se hlásila k Bohu, byla stržena do řad tohoto bludu a po více než tisíc let trpěl Boží lid pod hněvem draka. A když bylo papežství, zbavené své síly, nuceno upustit od pronásledování, Jan spatřil novou moc, vystupující, aby opakovala hlas draka a pokračovala v témž krutém a rouhavém díle. Tato moc, poslední, která má vést válku proti církvi a zákonu Božímu, byla znázorněna šelmou s beránčími rohy.“

„Avšak přísné vykreslení prorocké tužky odhaluje změnu v tomto pokojném výjevu. Šelma s beránčími rohy mluví hlasem draka a ‚vykonává všechnu moc první šelmy před ní‘. Proroctví prohlašuje, že řekne obyvatelům země, aby zhotovili obraz šelmě, a že ‚působí, aby všichni, malí i velcí, bohatí i chudí, svobodní i otroci, přijali znamení na svou pravou ruku nebo na svá čela; a aby nikdo nemohl kupovat ani prodávat, leda ten, kdo má to znamení nebo jméno šelmy anebo číslo jejího jména.‘ Tak protestantismus kráčí ve stopách papežství.“ Signs of the Times, 1. listopadu 1899.

Když bylo odpečetěno posledních šest veršů Danielovy jedenácté kapitoly, bylo rozpoznáno, že celý sled událostí znázorněný v těchto šesti verších pojednává o vzájemných působeních tří mocností, které sestra Whiteová právě označila jako „pohanství“, „papežství“ a „protestantismus“. Nepřítel tvrdil, že „krásná země“ ve verši čtyřicet jedna je symbolem buď protestantismu, nebo Církve adventistů sedmého dne, avšak „krásná země“ jsou Spojené státy a ve verši čtyřicet jedna král severu (papežství) dobývá Spojené státy v brzy přicházejícím nedělním zákoně. Satanské bludařství, které ztotožňuje „krásnou zemi“ s čímkoli jiným než se Spojenými státy, je záměrně určeno k tomu, aby zabránilo mužům a ženám rozpoznat, že další prorockou událostí po rozpadu Sovětského svazu v roce 1989, v období znázorněném v posledních šesti verších Danielovy jedenácté kapitoly, je brzy přicházející nedělní zákon.

Pro adventisty sedmého dne to znamená, že verš čtyřicet jedna označuje uzavření doby milosti pro Boží církev, a poslední věc, kterou chce laodicejský adventismus slyšet, je to, že se jeho doba milosti chýlí ke konci! Pán vedl výklad k bodu, v němž bylo rozpoznáno, že když pohanický Řím převzal vládu nad světem v bitvě u Actia roku 31 př. Kr., musel nejprve dobýt tři zeměpisné mocnosti, jak jsou představeny v 8. kapitole knihy Daniel.

A z jednoho z nich vyšel malý roh, který se nesmírně zvětšil směrem k jihu a k východu i k překrásné zemi. Daniel 8,9.

Bylo ustálenou skutečností, že „jih“, „východ“ a „spanilá země“ představovaly tři zeměpisné oblasti, nad nimiž pohanský Řím převzal vládu, když jako čtvrté království biblického proroctví vystoupil na trůn země. S touto skutečností souviselo, že i papežský Řím musel překonat tři zeměpisné mocnosti, když jako páté království biblického proroctví vystupoval na trůn země, jak je znázorněno v sedmé kapitole knihy Daniel.

Pozoroval jsem ty rohy, a hle, vystoupil mezi nimi jiný malý roh, před nímž byly tři z prvních rohů vyvráceny i s kořeny; a hle, na tomto rohu byly oči podobné lidským očím a ústa mluvící veliké věci. Daniel 7,8.

Ve sporu, který se vedl o „nádhernou zemi“ ve čtyřicátém prvním verši, Pán ukázal, že v proroctví existují tři projevy Říma. Pohanský Řím, po němž následoval papežský Řím, a pak Řím posledních dnů, který jsme nazvali „moderní Řím“. Na základě dvou pevných a ustálených pravd proroctví, z nichž první je, že Bůh se nikdy nemění, a druhá, že pravda je potvrzena svědectvím dvou svědků, jsme bez váhání dospěli k závěru, že tři překážky pro krále severu v posledních šesti verších jedenácté kapitoly knihy Daniel musí představovat tři moderní zeměpisné mocnosti.

Ježíš Kristus tentýž včera i dnes i na věky. Židům 13,8.

Také je napsáno ve vašem zákoně, že svědectví dvou mužů je pravé. Jan 8,17.

Toto rozpoznání potvrdilo to, k čemu jsme již dříve dospěli, neboť jsme „nádhernou zemi“ ztotožňovali jako geografickou mocnost (Spojené státy) a odmítli jsme pošetilou představu, že představuje církev, která je duchovní mocností. Tento postoj jsme zaujali na základě přesvědčení, jež bylo vždy potvrzováno, že v Božím Slově nejsou žádné náhody. Na základě mnoha svědectví je zřejmé, že Boží církev v posledních dnech je hora.

I stane se v posledních dnech, že hora Hospodinova domu bude pevně stát na vrcholu hor a bude vyvýšena nad pahorky; a budou k ní proudit všechny národy. I půjde mnoho lidu a řeknou: Pojd'te a vystupme na horu Hospodinovu, do domu Boha Jákobova; a bude nás učit svým cestám a budeme chodit po jeho stezkách. Neboť ze Sióna vyjde zákon a slovo Hospodinovo z Jeruzaléma. Izaiáš 2,2.3.

Ti, kdo navrhovali, že „překrásná země“ je církev, a častěji než ne tvrdili, že je to Církev adventistů sedmého dne, tak činili proto, že Daniel označuje tuto zemi za „překrásnou“, a jejich povrchní uvažování dospělo k závěru, že protože „překrásná svatá hora“ ve čtyřicátém pátém verši je zcela jistě Boží církví posledních dnů, musí být tedy i „překrásná země“ církví. Koneckonců obě obsahují přídavné jméno „překrásná“.

V Božím slově nejsou žádné omyly, a když Daniel používá slovo „země“ ve spojení se slovem „slavná“ a o čtyři verše později používá výraz „svatá hora“ ve spojení se slovem „slavná“, Daniel tím vymezoval záměrné rozlišení mezi zemí a horou. Doslovnou slavnou zemí je Juda a právě ve městě Jeruzalém byl zbudován Boží chrám. Jeruzalém, neboli chrám, lze chápat jako Boží církev, avšak území, na němž se Jeruzalém nachází, je judská země. Mnohé pravdy byly upevněny, když se v postupujícím světle třetího anděla rozmnožovalo poznání, avšak zde pouze předkládáme prorocké pozadí, které označuje tři projevy Říma.

Když jsme rozpoznali, že pohanský a papežský Řím poskytly dvě svědectví, která stanovila prorocké charakteristiky moderního Říma, rozpoznali jsme výkladový princip, který jsem nazval „trojím použitím prorocství“. Jiní již používali podobné myšlenky trojího opakování určitých prorocství, avšak vymezení, které jsme přišli rozpoznat, je tím vymezením, které stále používáme. Je důležité porozumět tomu, že prorocké pravidlo trojího použití prorocství, které Future for America tak často uplatňuje, bylo rozpoznáno během výkladu posledních šesti veršů jedenácté kapitoly Daniela; avšak stejně významné je, že tento výklad vedl k prvnímu rozpoznání, že trojí použití prorocství se týkalo Říma. V milleritské historii jedním z argumentů bylo, zda Antiochos Epifanés byl „loupežníky“ Danielova lidu, anebo zda „loupežníky“, jak tomu rozuměli millerité, byl Řím. Důvod, proč je to významné, spočívá v tom, že Řím jako „loupežníci“ Danielova lidu je tím, kdo měl v Danielovi 11,14 „potvrdit vidění“.

V oněch časech povstanou mnozí proti králi jihu; i násilníci z tvého lidu se povznesou, aby naplnili vidění, ale padnou. Daniel 11,14.

Když jsme poprvé porozuměli trojí aplikaci prorocství, bylo to rozpoznáno na základě skutečnosti, že v biblickém prorocství existují tři projevy Říma. Řím ustanovil vidění postupujícího světla třetího anděla, stejně jako tomu bylo v milleritské historii. V milleritské historii se pochopení, že pohanství a papežství jsou těmi mocnostmi, které pošlapávaly svatyni i zástup, stalo rámcem pravdy, na němž Miller vystavěl „všechna“ svá prorocká porozumění. Posledních šest veršů jedenácté kapitoly Daniela ustanovilo rámec pravdy, na němž organizace Future for America vystavěla všechny své prorocké aplikace. Tímto rámcem jsou tři pustošící mocnosti draka, šelmy a falešného proroka, které vedou svět k Armagedonu.

Tento rámec je založen na rozpoznání, že pohanský Řím, po němž následuje papežský Řím, poskytují dvě svědectví, která potvrzují novodobý Řím, a že novodobý Řím je trojí sjednocení draka spiritismu (Organizace spojených národů), šelmy katolicismu (papežství) a falešného proroka odpadlého protestantismu (Spojených států). Tento rámec je tím, co označujeme jako trojí naplnění prorocství. V následujících článcích budeme pojednávat o různých trojích naplněních prorocství, která byla rozpoznána a která tvoří rámec postupujícího světla tří andělů.

Podíváme se na trojí uplatnění tří projevů Říma, které určují politickou a náboženskou strukturu moderního Říma, již sestra Whiteová nazvala církevnictvím a státnictvím. Tato struktura je rozpoznána tím, že se prorocké charakteristiky pohanského Říma spojují s prorockými charakteristikami papežského Říma za účelem určení a ustavení těchto charakteristik v moderním Římě.

Budeme se zabývat trojím uplatněním tří projevů Babylóna, představovaných Nimrodem, Nebúkadnesarem a Belšasarem, které odhalují zpupnost člověka hříchu, jenž sedí v chrámu Božím a prohlašuje, že je Bůh, a kterého Izajáš označil jako „pyšného Asyřana“. Papežská zpupnost, jež je předmětem biblického prorocství, je rozpoznávána tím, že jsou prorocké charakteristiky Babelu spojeny s prorockými charakteristikami Babylóna za účelem určení a potvrzení charakteristik novodobého Babylóna.

Budeme se zabývat trojím použitím tří zjevení Eliáše, jak jsou představena v Eliášovi a Janu Křtiteli, která v posledních dnech určují „hlas volajícího na poušti“. Hlas volajícího na poušti v posledních dnech představuje zvláštního strážného, jímž je hnutí, a označuje dvojí svědectví v rámci hnutí, které má podobný počátek i konec. Jsme poučeni, že nemůže být třetí anděl bez prvního a druhého, a tak je na jedné úrovni nemožné oddělit hnutí prvního anděla od hnutí třetího, přičemž obě hnutí jsou představena strážným, který byl předobrazem Eliášem a Janem Křtitelem.

„Perem i hlasem máme znít toto hlásání, ukazující jejich pořadí i použití proroctví, která nás přivádějí k poselství třetího anděla. Třetí nemůže být bez prvního a druhého. Tato poselství máme dávat světu v publikacích i v kázáních a v linii prorockých dějin ukazovat věci, které byly, i věci, které budou.“ Selected Messages, kniha 2, 105.

Podíváme se na trojí použití tří projevů posla, který připravuje cestu Poslu smlouvy, aby náhle přišel do svého chrámu, jak je znázorněno Janem Křtitelem a Williamem Millerem. Poslední strážce je předmětem proroctví, které je rozpoznáno tím, že se prorocké charakteristiky Jana Křtitele a Williama Millera uvedou dohromady, aby bylo možno určit konečné naplnění třetí kapitoly Malachiáše.

Aj, posílám svého posla, aby připravil cestu přede mnou; a Pán, jehož hledáte, náhle přijde do svého chrámu, totiž Posel smlouvy, v němž máte zalíbení. Aj, přijde, praví Hospodin zástupů. Malachiáš 3,1.

Budeme se zabývat trojím uplatněním tří projevů islámu, jak jsou znázorněny prorockými charakteristikami islámu prvního a druhého běda ve Zjevení, kapitolách osm a devět, které vymezují prorocké charakteristiky islámu třetího běda, označeného ve Zjevení, kapitolách deset a jedenáct.

V příštím článku budeme v těchto věcech pokračovat.

„Nedovolte nikomu, aby byl vašim rozumem; nedovolte nikomu, aby za vás přemýšlel, zkoumal a modlil se. To je napomenutí, které si dnes potřebujeme vzít k srdci. Mnozí z vás jsou přesvědčeni, že drahocenný poklad království Božího a Ježíše Krista je v Bibli, kterou držíte ve své ruce. Víte, že žádného pozemského pokladu nelze dosáhnout bez namáhavého úsilí. Proč byste měli očekávat, že porozumíte pokladům slova Božího, aniž byste pilně zkoumali Písma?“

„Je vhodné a správné číst Bibli; avšak vaše povinnost tím nekončí; neboť její stránky máte zkoumat sami pro sebe. Poznání Boha nelze získat bez duševního úsilí, bez modlitby za moudrost, abyste mohli oddělit od čistého zrna pravdy plevy, jimiž lidé a satan překroutili nauky pravdy. Satan a jeho spolek lidských nástrojů se snažili smísit plevy bludu s pšenicí pravdy. Máme horlivě hledat skrytý poklad a prosit o moudrost z nebe, abychom oddělili lidské výmysly od Božích přikázání. Duch svatý pomůže hledajícímu velkých a drahých pravd, které se vztahují k plánu vykoupení. Chtěla bych všem vštípit skutečnost, že letmé čtení Písma nestačí. Musíme zkoumat, a to znamená činit vše, co toto slovo zahrnuje. Jako horník dychtivě prohledává zemi, aby objevil její zlaté žíly, tak máte prohledávat Boží slovo kvůli skrytému pokladu, který se satan tak dlouho snažil před člověkem ukrýt. Pán praví: ‚Chce-li kdo činit

Jeho vůli, pozná o tom učení.' Jan 7,17." Fundamentals of Christian Education, 307.